

CXIII.

Forflag til Lov

om

Selveiendoms Indførelse paa det Staten
tilhørende Bøndergods.

(Vedtaget i Folkethinget ved 3die Behandling
den 19de Februar 1851.)

§ 1.

Det Staten tilhørende, under Domainebes-
tyrelsen henlagte, Bøndergods, som er bort-
fæstet eller bortleiet til Gaardmand eller Huus-
mand, skal gaae over til Selveiendom paa
følgende Maade.

§ 2.

For hvert Fæstesteds Vedkommende bliver
at skønne, hvad der, hvis Stedet nu var fæ-
steledigt, efter Billighed vilde være at svare af
samme i aarlig Jordebogsafgift. Forsaavidt
denne Afgift ansættes i Korn, bliver dets
Værdi at beregne efter Gjennemsnit af de
sidste 24 Aars Capitelstarter, saaledes at de
2 høieste og de 2 laveste Aar udskydes. Der-
efter fastsættes, hvad der efter Hensyn til Ste-
dets hele Beskaffenhed og Jordebogsafgiftens
Størrelse billigen vilde være at udrede i Ind-
fæstning af en ny Fæster, dog at der ved
denne Ansættelse ogsaa tages passende Hensyn
til, hvilke Forbedringer den nuværende Fæster
selv har udført ved Eiendommen. Af den an-
satte Jordebogsafgift tages det fem og tyve
dobbelte Beløb, dertil lægges den bestemte Ind-
fæstning og endvidere for hvert 100 Rbd, som
denne udgjør, 43 Rbd. 5 Mk., og dette samlede
Beløb er da den Sum, for hvilken Fæsteren
kan erholde Stedet til Eiendom.

§ 3.

For hvert Leiesteds Vedkommende fastsættes
hvad der med Billighed kan tages af samme i
aarlig Leie, under behørigt Hensyn til, om
Leieren skal vedligeholde Stedet og udrede de
der paahvilende Byrder. Det fem og tyve
dobbelte Beløb af den ansatte Leie er den
Pris, hvorfor den nuværende Leier kan er-
holde Stedet til Eiendom.

§ 4.

For hvert enkelt Gods skal paa Stedet selv
fastsættes og bekendtgøres den Kjøbesum,
for hvilken den enkelte Fæster eller Leier ifølge
det Foranførte kan erholde sit Fæste- eller Leie-
sted til Eiendom. Til at udføre dette, samt
til at oplyse Fæsterne og Leierne med Hensyn
til nærværende Lovs rette Forstaaelse, nedsæt-
tes en Commission, bestaaende af en Formand,
som Kongen udnævner, og tvende Medlemmer,
hvoraf hvert af Rigsdagens Thing udnævner
et. Den af Commissionen for hvert enkelt
Sted truffne Ansættelse bliver endelig Regel,
forsaavidt den ikke paa et Commissionsmed-
lems Andragende maatte blive forandret ved
Lov. Det Medlem, som vil gjøre et saadant
Andragende, maa imidlertid erklære dette inden
4 Uger efter Ansættelsen.

§ 5.

Kjøbesummen er Fæsteren eller Leieren be-
rettiget til at afgjøre, ved for samme at ud-
stede Forskrivning med første Prioritet i Stedet
og affattet som Forskrivninger for Umyndiges
Midler, men uopsigelig fra Statskassens Side,
saalænge første Kjøber eller hans Enke besidder
Eiendommen og behørigt opfylder de Forplig-
telser, som Forskrivningen paalægger Debitor.

§ 6.

Forsaavidt den ffete Ansættelse af Kjøbe-
summen vil medføre, at en Fæster eller
Leier faaer, som Eier, et større Beløb at ud-
rede i Rente af Kjøbesummen, end de ham som
Fæster eller Leier paahvilende Byrder have udgjort,
skal bemeldte Rente, saalænge han eller Enke forbliver
i Besiddelse af Stedet, nedsættes saameget
som Forffjellen beløber, og det Fornødne herom
bemærkes i hans Forskrivning, idet samme
skal udtrykkelig angive, hvilken Deel af Ca-
pitalen der saaledes bliver at forrente af Be-
sidderen i hans Besiddelsestid, og hvilken Deel
der saalænge henstaaer rentefri.

§ 7.

Det skal staae Debitor frit, efter i det
mindste fire Ugers forudgaaende Anmeldelse til
Finansministeriet, i enhver af de lovbestemte
Terminer, dog ikke med mindre Sum end 25
Rbd. ad Gangen, at gjøre Afdrag enten paa
den rentebærende Deel af Gjælden, i hvilket
Tilfælde Afdraget ligefrem affrives paa denne,